

KOISTINEN

KARANTEENI

Puheenjohtajalta

Kausi päättyi kuin seinään!

SJL ilmoitti viestillään 13.3.2020 kilpailutoiminnan peruuttamisesta kaikilla sarjatasoilla. Liiga teki samanlaisen päätöksen ja SJTL antoi varauksettoman tukensa näille päätöksille, joilla halutaan kunnioittaa valtiovallan toimenpiteitä koronaviruksen leviämisen rajaamiseksi.

Yksi linjauksista on rajoittaa julkiset kokoontumiset kymmeneen henkilöön ja vaikka meidän 50-vuotisjuhlamme onkin yksityinen tilaisuus, on vallitsevassa tilanteessa vastuullista välttää kaikkea ei-välttämätöntä kokoontumista. Juhla on siis siirretty myöhemmin ilmoitettavaan ajankohtaan.

Nimimerkki ”tuomari etulinjasta” kirjoittaa toisaalla tässä lehdessä siitä, minkälaisia vaikutuksia koronatilanteesta hän näkee päivittäisessä työssään ja vertaa noita vaikutuksia hienosti meidän tuomarimaailmaamme. Erinomainen ja ajatuksia herättävä kirjoitus.

Oma kokemukseni poikkeusoloista perustuu vahvasti työuraani, jossa enemmän tai vähemmän 24/7 harjoittelimme poikkeusoloissa toimimista. Jonkin verran kokemusta omaan myös ns. ”kovassa” tilanteessa toimimisesta mm. kriisinhallinta- ja rauhanturvakokemuksieni kautta. Sen syvällisemmin aiheeseen menemättä totean vain, että kriisitilanteessa korostuu johdolle ja viranomaisille sekä muille yhteiskuntaa jalkeilla pitävälle ammattiryhmille annettava tuki. On kerta kaikkiaan vain toteltava määräyksiä, noudatettava ohjeita ja mukisematta luotettava siihen, että tehtäviinsä valitut ja valikoituneet ammattilaiset hoitavat tehtävänsä koko yhteiskunnan (= meidän kaikkien) parhaaksi.

Tällaisena ”someaikakautena” asia korostuu, koska disinformaation ja oman ”asiantuntemuksen” levittäminen on niin helppoa. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, etteikö kriittisellekin asioiden käsittelylle olisi sijaa, mutta sille on aikansa ja paikkansa sitten, kun tilanne on normalisoitunut.

Toivotan haastavassa tilanteessa hyvää kevättä, pitäkää itsestänne ja läheisistänne huolta!

- Antti

Kerhokouluttajalta

Kausi loppui turhan aikaisin. Huipentuma, kohokohta, kliimaksi jäi nyt saamatta. Tuskin kenellekään on kuitenkaan jäänyt epäselväksi, kuinka toisarvoista olisi nyt pelata.

Käännetään tämä pettymys voitoksi. Aletaan treenaamaan! Ollaan vielä kovemmassa kunnossa ensi kaudella. Lenkkeily ja jumppaaminen on sallittua edelleen. Siispä pyörän selkään, lenkipolulle tai takapihalle voimailemaan! Tulee lisää energiaa arkeen ja ”pohjat kuntoon” syksyä varten, jolloin toivottavasti taas kiekko putoaa jäähän.

Jos haluat treenata suunnitelmallisesti, Jääkiekkoliiton laatiman harjoitusohjelman löydät täältä: <http://finhockey.leijonat.fi/index.php/tuomarille/koulutus/kesaharjoittelu>

Kiitos kaikille päättyneestä kaudesta! Hyvää ja etenkin tervettä kevättä ja alkavaa kesää meille kaikille!

- Ville

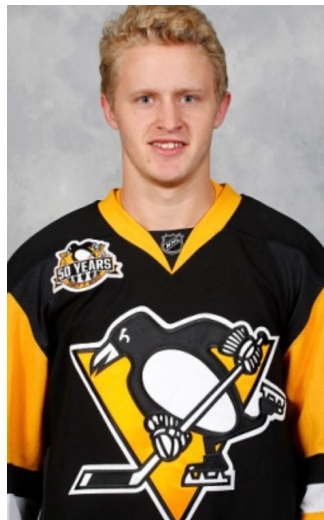
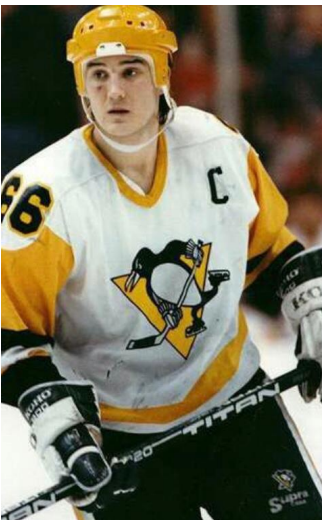
Kerhokouluttajalta

Kausi oli tänä vuonna odotettua lyhyempi ja loppui ikävästi ennen kauden odotetuimpia pelejä. Nyt ei auta kuin suunnata katseet tulevaan ja uuteen kauteen. Tahdon kiittää omasta ja koko toimiston väen puolesta kaikkia jäseniämme kuluneesta kaudesta. Erikois kiitos niille ahkerille jotka pelastivat meidät suosta useamman kerran jotta pelit saatiin pelattua.

*Kesäterveisin
Kristen Meriläinen
Toimistopäällikkö*

Koistisen pähkinä

Koska nyt on aikaa, on myös hyvä verryttää aivonystyröitä parilla pähkinällä. Vastaukset löytyvät viimeiseltä sivulta:

Nimeä vierellä olevat pelaajat ja mitä yhteistä heillä on?

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Yhteistä:

1. Kenellä Liigastakin tutulla pelaajalla on erikoinen ennätys tilillään, eli viisi maalia viidestä ensimmäisestä laukaisusta NHL-urallaan? _____
2. Mistä ensimmäiset jääkiekot valmistettiin? _____
3. Mitä tuomarit käyttivät ennen pillejä? _____
4. Edmonton Oilers tuli WHA:sta NHL:ään kaudelle 1979-1980. Kuka teki seuran ensimmäisen maalin ja kuka otti ensimmäisen jäähyn? _____

Terveisin,

Tujen NHL-nostalgikot Teemu Artukka ja Fredrik Johansson

Terveiset etulinjasta

Tältä päivältä sairaalan henkilökunta on saanut henkilökuntansa suojapukeutumisharjoitukset päätökseen. Meitä on paljon, osa työskentelee suoraan etulinjassa osa välillisesti. Monen ruokatauon ja käytäväkeskustelun aihe on korona. Televisiosta tulee joka päivä jonkinlainen tiedotustilaisuus asian tiimoilta. Sairaanhoidopiiri julkaisee tiedotteita ja ohjeita - ne muuttuvat vähän joka kerta. Aihetta on vaikea välttää edes niin halutessaan.

Samoinhan se on tuomarikopissakin ennen ottelua, varusteet tsekataan moneen kertaan, teipit kiristetään juuri oikealle kireydelle, luistimen nauhat sidotaan sopivan tiukkaan, tuomaripaita asetellaan päälle ja varmistetaan, että kaikki on tyylikästä. Ennen ottelua keskustelun aiheet vaihtelevat laidasta laitaan, on syvällistä, poliittista, sekä maailmaa parantavaa keskustelua. Joidenkin kanssa korona sanakin kävi huulien välissä, jollei vielä maailmaa pysäyttävänä pandemiana, niin ainakin viikonlopun nestemäisenä juomana. Mutta sitten iski 12.3.20 tiedotus jääkiekkoliitolta, että kaikki sarjatoiminta lopetetaan kaudelta 2019-2020. Se oli varmasti järkytys monille pelaajille, valmentajille, toimihenkilöille, katsojille ja meille muille jääkiekon parissa työskenteleville. Toisille kuitenkin helpotuskin, koska lätkäjätöksissäkin on ihmisiä, jotka ymmärtävät, että elämässä on muutakin kuin jääkiekko. Tänään todennäköisesti kaikki ymmärtävät?

Tiukka maski, suojalasit, hiussuoja, visiiri, suojatakki, suojakengät ja hanskat päällä. Muista käsidesi! Suojapukeutuminen otetaan tosissaan, se halutaan tehdä oikein. Halutaan suojata itseä, potilasta ja muita kollegoja. Kukaan ei halua viedä tartuntaa kotiinsa. Suurimmalla osalla sairaalan työntekijöistä on kotona puoliso ja lapsia. Joku hoitaa myös iäkkäitä vanhempiaan. Osalla on perussairaus ja kuuluu siksi itse riskiryhmään sairastua vakavammin kuin muut. Huoli tulevasta näkyy ihmisten silmistä.

Samoin huoli näkyy jokaisessa ottelussa myös hyvän tuomarin otteissa. Aloitin juuri äänikirjana kuuntelemaan yhden suomalaisen legendaarisen tuomarin elämästä kertovaa kirjaa, jossa pelaajien ja kaikkien toimijoiden turvallisuus nousee jokaisessa ottelussa kaiken muun yläpuolelle.

Nuoremmat kollegat ovat tällaisen tilanteen edessä ensimmäistä kertaa. Kokeneemmatkaan sairaalan työntekijät eivät tiedä mitä on tulossa. Pahin skenaario näyttää todella pahalle, se on myönnettävä. Sellaisen ajattelemiselle en kuitenkaan voi antaa valtaa. Minun ja työtoverieni täytyy olla myös psyykkisesti kykeneviä työhön. Pelon ei saa antaa vallata mieltä ja kehoa. Ammatillisuuden ja ammattilaisuuden on nyt oltava vahvaa. Rauhoittelemme huolestuneita potilaita, potilaiden omaisia, ystäviämme ja perhettämme. Moni on peloissaan. Elämme kaikki poikkeustilassa. Yhdessä tästä selvitään. Otetaan rauhallisesti. Nämä ovat työyhteisömme kantavat mantrat.

Yhdessä selvitään jäälläkin, jokainen ilta, jokainen haaste, jokainen virhe, jokainen hyvä suoritus on yhteistä työtä, yhteistä voimaa, yhteistä tavoitetta.

Olemme sairaalassa aina moniammatillinen työryhmä, vaikka monessa uutisessa päivitelläänkin vain lääkärin ja hoitajien riittävyttä kentällä. Sairaalassa yleensäkin työskentelee monia ammattiryhmiä, jotka ovat yhtä tärkeitä toiminnalle ja ovat myös alttiita tartunnalle sekä viruksen eteenpäin levittämiseksi. Sihteerit, fysioterapeutit, toimintaterapeutit, välinehuoltajat, logistikot ja laitosapulaiset ovat tämän epidemian aikana yhtä tarpeellisia ja tärkeitä ammattiryhmiä kuin lääkärit ja hoitajat. Lisäksi sairaanhoidopiirissä on iso määrä muita ammattilaisia, joiden työ on ensiarvoisen tärkeää juurikin potilastyön mahdollistamiseksi. Laitteiden on oltava toimintakuntoisia ja tutkimuksia on voitava tehdä sekä tuloksia tulkita. Tavaraa ja lääkkeitä kuluu koko ajan ja niitä on tilattava lisää. Lakanoiden, tynyliinojen sekä potilasvaatteiden on oltava puhtaita. Henkilökunnan työvaatteet pestään aina yhden käyttökerran jälkeen. Tietokoneiden ja -ohjelmien on toimittava, puhelinten soitava. Ison sairaalan toiminta on siis melkoisen yhtälön pyörittämistä.

Miettikää millainen organisaatio on Suomen Jääkiekkoliitto tai Liiga. Yhtä äkkiä vedetään matto jalkojen alta ja kaikki loppuu kuin seinään. Vaikka korona vie otsikot ja puhutaan jääkiekkoa suuremmasta asiasta, täytyy silti ymmärtää organisaatioitakin, millaisen haasteen eteen kaikki joutuvat. Jo nyt yritykset kaatuvat, organisaatioiden seinät murtuvat ja ihmiset lomautetaan jne. Seuraukset ovat todennäköisesti valtavat.

Toistaiseksi tunnelma sairaalassa on odottava. Valmistaudumme tulevaan lukemalla ohjeistuksia ja järjestelemällä potilashuoneita sellaisiksi, että niissä voidaan hoitaa eristettäviä potilaita. Osa sairaalan työntekijöistä käy muilla osastoilla pikakouluttamassa niiden henkilökuntaa hengityksen hoitoon. Samaan aikaan teho-osastolla tai traumaosastolla olevia potilaita hoidetaan kuten aina ennenkin. Edes koronaepidemian aikana muu sairastaminen ja tehohoidon tarve ei lopu. Vaikka suunnitellut leikkaukset lopetetaan tarvittaessa ja osaa leikkaustoiminnasta on jo supistettu, tulee aina hätätilapotilaita, jotka on hoidettava.

Kaikesta huolimatta niin käy jääkiekossakin, urheilussa yleensäkin. Valmistautua voi jo tulevaan sekä henkisesti että fyysisesti. Tämän kauden taistelu käydään nyt suurempaa vastaan ja mitalleja ei jaeta, mutta jatkossa varmasti taas jaetaan ja nautitaan urheilun elämyksistä kuten ennenkin. Meillä tuomareilla on nyt mahdollisuus näyttää jatkossa olevamme entistä parempia ja oikeudenmukaisia, pelaajien turvallisuudesta huolehtivia ammattilaisia, jos vaikka korona olisi asettanut valmentajien / pelaajien kokemia asioita otteluissa johonkin perspektiiviin?

Suomi on tiukentanut linjaa ja koulut sekä oppilaitokset ovat kiinni. Päiväkodit onneksi ovat auki, sillä en tiedä montako kollegaa minun kanssani olisi potilaita hoitamassa, jos he jäisivät lastensa kanssa kotiin. Mietin, miten helppoa minun onkaan järjestää arkeni ilman lapsia. Taloudessamme molemmat lapset ovat päivittäin hoidossa, joten ongelmatiikkaa ei tässä taloudessa sen suhteen ole. Toki tämä yleinen taloudellinen tilanne ja lomautus on iskenyt moniin ihmisiin ja läheisiin ystäviin. Liikuntaharrastuksiani en pääse sellaisenaan jatkamaan, sillä jäähallit ja kuntosalit ovat sulkeneet ovensa. Viimeisenä oljenkortena toimi työpaikkani kuntosali, joka luonnollisesti myös suljettiin varotoimena.

Nyt on mahdollisuus liikkua, olla ulkona ja nauttia raittiista ilmasta vaikka perheen kesken. Koko jääkiekkoyhteisö viettää vuodessa halleilla aikaa satoja iltoja. Nyt on mahdollisuus antaa se kaikki aika rakkaille ja perheelle, joka ainakin itsellä näkyy jo nyt arjessa positiivisena asiana yhteisestä pelosta huolimatta. Nyt on aika tehdä pikku asioita, joita ei arjen kiireessä ole ehtinyt kuin miettimään. Tämä ottelu on voitettavissa, jos vain haluamme.

Moni on joutunut jäämään kotitoimistolle töihin. Monet työkaverit kertovat, miten jälkikasvun etäopetus kotona on sujunut. Välitunnit on ainakin kuulemma pidetty. En ihmettele, jos teini-ikäisten perheissä alkaa aika nopeasti kaatua seinät päälle. Teini-ikäisille, kun oman ikäistensä kanssa hengailu on elämisen ja kasvamisen ydintoimintoja. Onneksi tämä on väliaikaista. Nämä ovat väliaikaisia ratkaisuja ja toimia. Tätä hoen itselleni – ja muille.

Niin se on pukukoppikin meille ”lätkäjätکیلle” tärkeä paikka, mutta sinne on hienoa aina palata, oli taukoa ollut sitten kesä tai vaikka jonkun vamman seurauksena puoli vuotta, vuosi tai jopa kolme vuotta. Kaikki on tullut koettua ja muistan muutaman vuoden takaa, kun palasin puolen vuoden tauon jälkeen jäähallin ovista sisään, kun sisällä rinnassa kuohui ja kyyneleet valuivat poskilla...niin hienoa oli palata hallille hienojen ystävien ja ihmisten ja mikä tärkeitä äijäjuttujen pariin.

Paniikinappulaa on kuitenkin jo painettu. Sen huomaa selatessaan somekanavia. Yritän edelleen pitää mieleni rauhallisena ja seuloa oikeaa ja tieteellisesti tutkittua tietoa. Kommentoin ja yritän rauhoitella muutamia keskusteluja, jotta paniikki ei leviäsi. Siitä ei ole kenellekään hyötyä. Ymmärrän silti, miksi suuri joukko ihmisiä automarketeissa päätyy hamstraamaan tavaraa kotiinsa. Pelko tarttuu herkästi ihmisestä toiseen. Vessapaperia en kuitenkaan ymmärrä...

Epävarmuus taitaa olla tässä tilanteessa se avainsana, yksi suurimmista asioista, joka aiheuttaa ihmisissä ahdistusta. Epävarmuus nykyhetkestä, huomisesta, seuraavasta viikosta ja ensi vuodesta. Epävarmuus tulevasta. Lehdistä saa lukea ennusteita ja todennäköisyyksiä erilaisista epidemiaan liittyvistä skenaarioista, mutta kukaan ei silti varmasti tiedä miten tässä käy. Ihminen haluaa useimmiten elää jonkinlaisessa varmuudessa. Ja erityisesti hallita omaa elämänsä erilaisin keinoin, joilla luo itselleen illuusion hallinasta. Hallinnan tunne pyyhkii epävarmuuden tunteen pois. Nyt tuollaista hallintaa on vaikea luoda ja epävarmuuden tuoma ahdistus saa tilaa. Tuota epävarmuutta ja ahdistusta voi sietää ja hoitaa. Yksi keino on verhota se välinpitämättömyyteen ja käyttäytyä kuin tämä asia ei koskisi minua mitenkään. Tämä käytös pelottaa minua tällä hetkellä ehkä eniten.

Mitenkään arvostellen meissä ”lätkäjätکیلissä” on ihmisiä, jotka ajattelevat asiaa vähätellen. Itsekin siihen sortuu, koska olisihan se kiva käydä jäällä höntäämässä, kuten aina ennenkin. Eihän se korona nyt tartu, jos vähän käydään pelaamassa. Nyt on kuitenkin parempi olla pelaamatta. Voice of Finland ohjelmassa, joka sekin tullut tutuksi näiden vapaiden iltojen aikana, valmentajat usein sanovat, että on viisautta olla laulussa revittämättä kaikkia maneereita, jotta saa itsensä paremmin kuulluksi. Lauluhan on tunteiden välittämistä. Niin se on elämäkin, ollaan välillä hissukseen ja annetaan ajan kulua huolehtien itsemme ja läheistemme terveydestä. Jälkikäteen ajatellen se voi tuodakin paljon hyvää ja nyt jopa elämämme takaisin. Olkaa urheita ja älkää panikoituko. Me voitamme tämän ottelun.

#STAYSAFE

OIKEAT VASTAUKSET:

Muut kysymykset:
1. Jan Caloun 2. Jäädetytystä lehmänpaskasta 3. Kelloja 4. Ensimmäisen maalin teki Kevin Lowe ja ensimmäisen jähyn otti Wayne Gretzky
Yhteistä: Kaikki ovat tehneet maalin ensimmäisen vaihtonsa ensimmäisestä laukauksesta
1. Rob Ray 2. Alexander Mogilny 3. Nikita Kucherov 4. Mario Lemieux 5. Jake Guentzel